

2. KUNNSKAP OG ERFARING(10 sider)

Direkte Erfaring av Deg er Direkte Kunnskap av Deg.....**side 1**

Selvkunnskap.....**side 2**

Er intuisjon et gyldig kunnskapsmiddel?.....**side 3**

System 1 og system 2 tenking.....**side 3**

De Subtile og Kausale Kropper: David og Goliath.....**side 4**

Myter om Opplysthet.....**side 7**

Fjernet Sinn, Blankt Sinn, Tomt Sinn, Stoppet Sinn.....**side 7**

Ingen Ego, Ego Død.....**side 8**

Nirvana.....**side 8**

Nuet.....**side 8**

Transcenderende Tilstand, Fjerde Stadiet.....**side 9**

Opplysthet som Evig Lykksalighet.....**side 9**

Opplysthet Er Ikke en Spesiell Status.....**side 10**

2. KUNNSKAP OG ERFARING

«Enhver erfaring er så bra som du tolker den som. Enhver tolkning er bare så bra som din kunnskap, for din kunnskap er grunnlaget av enhver tolkning.»

-Swami Dayananda

Direkte Erfaring av Deg er Direkte Kunnskap av Deg

Hvis virkelighet er ikke-dualistisk eksistens som Upanishadene hevder, er det ingen forskjell mellom erfaring og kunnskap. For eksempel, hvis du ser et tre kjenner du treet. Hvis dette stemmer, hvorfor blir dualister så irriterte når vi sier at moksa er selvkunnskap? Fordi faktumet fjerner sansen av handleren.

Sansen av Handleren er troen på at jeg er en agent skjenket med handlingsinstrumenter. Når du tror du er en handler, tror du at verden som du handler i er noe annet enn deg. Du tror at ved å handle kan du få noe du ikke har. Men når du går for et spesifikt resultat, vet du ikke at resultatet du vil ha er deg. Hvorfor er resultater deg? Fordi du vil ikke ha objektet for dens egen skyld, du vil ha det for lykke den bringer. Og du vet ikke at lykke du føler når du får objektet er bare deg som erfarer deg selv. Når du begynner å søke opplysthet, blir du fortalt at det er en erfaring som du ikke har. Og du gjør en del handlinger for å få den. Men du får den aldri, fordi du har den allerede. Du har den fordi du er den.

Vanligvis etter flere år hører du. I stedetfor å søke etter erfaring burde du søke etter kunnskap, fordi du er hva du søker etter. Og det irriterer deg fordi det er veldig hardt å akseptere faktumet at du har blitt villedet. Du har bygget en identitet basert på dine spirituelle handlinger. Å akseptere dette faktum betyr ikke at du opphører å bli en handler. Det betyr at du omdanner begjæret for erfaring til et begjær for kunnskap og du gjør handlinger som fjerner hindringer til å sette pris på deg selv som ikke-dualistisk eksistens/ bevissthet.

På denne måten oppdager du at du har alltid erfart deg selv, og du kan ikke gjøre en stor historie om den oppdagelsen, fordi du har ikke oppnådd det i det hele tatt, du mistet enkelt og greit ignoranse. Direkte erfaring av deg er ikke en diskret erfaring av deg. Direkte erfaring er direkte kunnskap av deg. Mennesker er lett villedet av det direkte erfaringsargumentet, fordi først og fremst er de handlekere, og ikke granskere, og for det andre fordi de tror kunnskap er bare intellektuelt. All kunnskap er intellektuelt, fordi det tar plass i intellektet. Denne erklæringen at du trenger en direkte erfaring av selvet for moksa er utelukkende en intellektuell konklusjon. Er det egentlig kunnskap? Det er ikke kunnskap om man ser det i lys av Vedantaundervisningene. Det er basert på ideen om at virkelighet er en dualitet.

Frihet er grenseløshet. Det betyr at bindinger ikke lukker deg, og at ingenting holder deg, begrenser deg, definerer deg eller modifierer deg. Det er et mål som lønner seg, som nevnt i første del, som har med menneskelige grunnleggende universelle mål (hovedmål - valgløst mål - moksha - frihet eller frigjøring).

Faktumet er, det er det eneste målet. Du kan ikke få noe du allerede har ved å gjøre noe. Ideen om at opplysthet kan bli oppnådd gjennom handling, det opplevende begrepet av opplysthet vil ikke fungere, fordi det er det motsatte til den ubestridelige ikke-dualistiske virkelighetens natur. Det er basert på tilsynekomst av ting, og ikke på virkeligheten av ting. Og tilsynekomster er ikke permanent, slik at opplysthet kan oppnås gjennom handling vil ikke vare. Det er bare en grenseløs ting, som ikke er en ting. Det er bevissthet, ditt selv. Faktumet er at det er bare bevissthet, selv med tilsynekomstene. Virkelighet er deg, hel og komplett ikke-dualistisk bevissthet.

Dette er essensen av Vedantas undervisninger. En av de store vismenn i tradisjonen kaller Vedanta for yoga av ingen kontakt. Yoga betyr kontakt.

Søkere av opplysthet er tvunget til å stole på fantasier for å sette dem fri siden de fleste som søker etter opplysthet er bundet til handling. Vedanta er ingen spirituell vei. Den lover ikke mystiske erfaringer. Den prøver ikke å forbinde deg til noe fordi du er allerede forbundet. Den prøver ikke å endre din erfaring, selv om din erfaring er transformert når du forstår hvem du er. Den prøver ikke å fikse deg, fordi du er ikke ødelagt. Den prøver ikke å helbrede deg, fordi du er ikke syk. Den er fast basert på virkelighet. Det er sunn fornuft og eksistensiell kunnskap.

Handling er unngåelig i hverdagens verden og har også definitivt sin plass i den spirituelle verdenen, men det er ingen direkte billett til frihet. Handling er selvets natur og det foregår hele tiden i alle tider. Vedanta selvgransking produserer kunnskap og ikke en spesiell erfaring. Hva kan du gjøre for å få det du allerede har? Du kan bare vite at du har det og hva det vil si å ha det. Det er ingen andre muligheter. Hvis du vil bli fri så trenger du å omvende ditt ønske om erfaring eller opplevelse til et ønske for selvkunnskap.

Selvkunnskap

Jakten på selvkunnskap er forskjellig fra andre jag på andre typer kunnskap, fordi når du forstår hvem du er, trenger du ikke å forstå noe annet. Mens derimot kunnskap om objekter bare avslører mer ignoranse.

Hvis jeg forstår hvem jeg er, stopper søkingen. Hva er selvkunnskap: Jeg er bevissthet. Denne kunnskapen setter meg fri fordi det er bare meg. Alle objekter er bare bevissthet og jeg er alltid tilstedeværende. Å realisere hvem jeg er, er det jeg trenger for å bli fri siden jeg alltid er fri og alltid tilstedeværende.

Når er jeg ikke tilstedeværende som bevissthet? Alle objekter: Sinnsnivåer, følelser, tanker, ideer, omstendigheter, situasjoner, de du elsker og fysiske objekter kommer og går. Men jeg kommer ikke og går ikke. Ingen objekter kan gjøre meg permanent lykkelig, fordi de vil ikke være hos meg hele tiden. Jeg er til og med bakenfor død. Det er ikke et øyeblikk når jeg, bevissthet ikke er tilstedeværende.

Hvis du sier at du eller meg (det er bare en bevissthet - du og jeg er ett) ikke er tilstede i dyp søvn så tar du feil. Hvorfor forbereder du senga og ditt soverom med så mye omsorg? Når barna ved siden av kommer hjem og er fulle og fyrer opp stereoanlegget er du glad for å våkne? Hvis du ikke var der, ville du ikke bli plaget av deres lyd. Du er definitivt tilstedeværende i dyp søvn. Selv om personen på førerkortet ikke var der betyr det ikke at du ikke var der. I dyp søvn nyter du deg selv uten objekter. Du er lykkelig, fullstendig og hel og alt er bra. Plutselig blir du tatt bort ifra lyksalighetserfaringen og glede, som er din natur og du er ikke lykkelig lengre.

Hvis jeg ikke var tilstedeværende og min natur er grenseløs lyksalighet, har jeg ingen handlings- eller erfaringsproblem når det gjelder frihet. Jeg har et kunnskapsproblem og trenger et kunnskapsmiddel, fordi kunnskap, inkludert selvkunnskap skjer ikke av seg selv. Det krever et middel (metodikk). Det er viktig å sette flere spikre i kisten av erfaringsbasert opplysthet. De fleste opplysthets-undervisninger går inn i erfaringsbasert kategori.

Heldigvis er Vedanta ganske stødig og kan sette deg fri. Å diskreditere populære ideer er viktig for de som ønsker å følge Vedanta. En person som er åpen er glad for å høre om bakkdelen så vel som

fordelen av ting inkludert opplysthetsbransjen. Det er ikke et angrep på de personer som du kan ha hengivenhet til, men mer på deres ideer som vil bli presentert. Jeg prøver ikke å rive visse lærere ned for å bygge meg selv opp. Det er ikke noe personlig i dette. Logikken taler for seg. Frihet fra bindinger til dine erfaringsobjekter for å gjøre deg lykkelig er frigjøring. Frigjøring er vanskelig fordi vi alltid er totalt preget av ideen at hva vi erfarer definerer og validerer oss.

Erfaringene har absolutt sin verdi og kan være nyttig:

1. Å rense sinnet for å være moden og klar for å lytte til selvkunnskap.
2. Det kan inspirere mennesker til å søke kunnskap for bakgrunnen for det de erfarer. Men det er også bakdeler med dem, som med alle erfaringer i livet at det kan skape bindinger, som gjør at man hele tiden må jakte etter lignende erfaring.

Er intuisjon et gyldig kunnskapsmiddel?

Intuisjon og spontanreaksjon er to ord, som kan være synonyme og åpen for tolkning. Begge er ganske ofte brukt i tekster for å referere til selvkunnskap, hvis selvkunnskap er stødig kan være korrekt.

Hvis selvkunnskap er stødig, vil Jeg automatisk handle og leve i å følge min livsvei (svadharma) og vil alltid følge situasjons og universell dharma på alle måter at det påvirker meg som et individ. Jeg trenger ikke å tenke på min reaksjon eller informasjonen som kommer inn i sinnet fra Feltet (Det Totale Sinnet), fordi jeg bestandig og automatisk reagerer spontant og intuitivt som selvet til mitt miljø.

Karma yoga vil være instinktiv kunnskap, ingen tenking er involvert og mine handlinger er alltid passende og til rett tid, i samsvar med Det Totale Sinnet. Livet virker for meg, gir meg alt jeg trenger. Slik at min reaksjon til hva som helst som skjer i Feltet alltid er det samme, det betyr som selvet, ikke-dualistisk, selv om hva som skjer endrer seg alltid. Jeg endrer ikke.

Hvis selvkunnskap ikke er stødig, kan intuisjon og spontan reaksjon være virkelig veldig villedende og upålitelige. Hvis min intuisjon ikke er basert på selvkunnskap, hva er den da basert på? Vanligvis ignoranse – tolkning. Intuisjon i denne saken er som en følelse, du kan ikke stole på den, den kommer og går, alltid forskjellig fra et øyeblikk til det neste.

Å ta ignoranse for å være kunnskap, føler mennesker en trang til å følge deres indre stemme eller intuisjon og gjøre de mest galne ting. Alltid med alt i Vedanta avhenger på konteksten. Spør du selvet, en jivanmukta eller som individet, fortryllet av ignoranse?

System 1 og system 2 tenking

Er intuisjonens rolle overvurdert blant spirituelle søkende? Jeg mener at den er det og skal forklare litt mer utdypende hvorfor, som er i tråd med vedantakunnskapen.

En som kaller seg for skeptiker nevner dette om disse systemene, som er interessant å granske mer over:

Det handler mye om det psykologen Daniel Kahneman kaller system 1- og system 2 - tenking. System 1

- tenking er den intuitive og umiddelbare tenkingen. Den som krever lite energi og baserer seg på lite data og mye følelser. System 2 - tenkingen er den mer energikrevende. Den som tar mer tid og koster arbeid og ressurser.

Fordelingen av system 1 - og 2 - tenking er nok det som i stor grad skiller en skeptiker fra andre. Vi skeptikere prøver hele tiden å gå videre fra system 1 til system 2, selv om det koster oss tid og energi og i blant venner.

Det finnes som regel alltid variabler i ligningen som man ikke har tenkt på, men ved å jobbe hardt mentalt og alltid ta et kognitivt steg tilbake for å se det store bildet, kommer man langt. Det er svært nyttig, og jeg håper mine eksempler kan inspirere andre til å gjøre mer av dette.

Nå vil jeg ikke kalle meg selv for en skeptiker akkurat, men jeg vil heller fokusere på dette med å ha kritisk sans og dømmekraft. Det er også viktig i Vedantas selvgranskning, som middel til kunnskap (analysering, systematisering, logisk tankegang og kontemplasjoner) om man skal oppnå frihet fra binding til objekter i forhold til identitet (hvem vi er).

Intuisjon har med minne og gjenkjennelse å gjøre av tidligere erfaringer. Det kan komme godt med det også, men det er ikke nok og ikke så viktig som man tror. Jeg har også vært veldig opptatt av intuisjon og sett på det som viktig, men har justert meg ned et par hakk etter å fått noe a-ha opplevelser med den boka jeg leser nå og gjennom Vedantas metodikk.

Ifølge Vedanta så er ikke erfaringer/ opplevelser og minner gyldig/ berettiget middel til kunnskap pga. opplevelser og minner også er sett på som «objekter» i Vedanta. Det er også ignoranse i Vedantas øyne. Vi mennesker er ikke «objekter», men subjekt essensmessig som kalles for Selv/ Bevissthet og som er alltid tilstedeværende, uforanderlig, ufødt, grenseløs, ubekymret og ikke-dualistisk. I dette med å bli fri fra objekter menes kort fortalt at man jobber og praktiserer i sine selvgranskinger i hverdagen med å skille mellom hva objekt og subjekt er. Og skille mellom hva som virker å være virkelig og det som er virkelig. Minner og opplevelser er ikke-permanent (virker å være virkelig), mens Selv/ Bevissthet som vi er er permanent og det er det som er virkelig. Alt handler om identifisering om hvem vi er i forhold til Moksa, å bli fri fra bindinger til det som virker å være virkelig (objekter).

De Subtile og Kausale Kropper: David og Goliath

(vise bilde kunnskap og intuisjon)

Dette bildet er hverdagslig: to horisontale linjer av forskjellige lengder, med finner som er lagt til og peker i forskjellige retninger. Linjen som er nederst er åpenbart kortere enn den andre som er ovenfor. Det er hva vi alle ser, og vi tror naturlig nok på hva vi ser. Hvis du har allerede sette dette bildet, vil du imidlertid gjenkjenne den som den berømte Muller-Lyerillusjonen. Du kan lett bekrefte dette ved å måle dem med en linjal at linjene er faktisk identiske i lengde.

Siden du har målt linjen, System 2 (Subtilkroppen, eller den tilsynelatende personen), har det bevisste

vesenet du kaller for Jeg en ny tro: Du vet at linjene er like lange. Hvis du ble spurt om lengden, ville du sagt hva du vet. Men du sa at den øverste linjen er lengre. Du har valgt å tro på målingen, men du kan ikke unngå System 1 (Kausalkroppen) å gjøre dens ting. Du kan ikke velge å se linjene som like, selv om du vet at de er det. For å motstå illusjonen, er det bare en ting du kan gjøre: Du kan lære å ikke stole på dine inntrykk av linjelengden når finnene er bundet til dem. Å iverksette denne regelen må du være i stand til å gjenkjenne det illusoriske mønsteret og huske hva du vet om det. Hvis du kan gjøre det, vil du aldri bli lurt av Muller-Lyer illusjonen. Men du vil fortsatt se at den ene linjen er lengre enn den andre.

I dette eksempelet kan en intuitivt forstå på ulike måter ut ifra kunnskapen en har fra før av. En person kan intuitivt forstå at det er to like linjer, mens en annen ikke har samme minne eller kunnskap om det.

Daniel Kahneman er en eksperimentell psykolog som har vunnet Nobels fredspris for sitt arbeide og er ganske anerkjent. Boka hans har relevans til selvgranskning, som er et middel til kunnskap (Vedanta).

Fra Vedantas perspektiv beskriver System 1 Personlig - og Makrokosmisk kausalkropp eller det ubevisste, som også er synonymt med Det Totale Sinnet. Den har også med underbevisstheten vår. System 2 beskriver subtilkroppen eller det bevisste Sinnet vårt. Intellettet er også inni bildet her, som har med dømmekraft, kritisk sans og differensiere å gjøre.

Kahneman`s forskning gir oss et språk som er nøyaktig og tydelig. I mer bølgelengde med vestlig tankegang. Ukjent for han så er språket også i bølgelengde med Vedanta. Et fint verktøy i Vedantas verktøykasse. Det tillater oss også å anvende forståelsen mellom vår individualitet eller individ (Jiva på sanskrit) i system 2 i forholdet med Makrokosmiske Sinnet (Det Totale Sinnet) og ren Bevissthet.

System 1 er vår programmering, med andre ord har det med hvordan Det Totale Sinnet fungerer og blir spilt ut i menneskelige drama, som et individ. Det er ikke personlig, selv om det er personalisert av vår individualitet og skaper vår historie. System 1 kan også bli kalt for Maya, ignoranse eller årsaken til dualisme og det er tilsynelatende virkelighet.

System 1 kan minne om en informasjonsprocessor f.eks. en computer. Det gir ikke bare råmateriale til erfaringer, men er også ansvarlig for å lagre det. System 1 er ganske kraftfull og tenker så fort at vi ikke er klar over informasjonen.

Ulik System 1 sin briljanse i beregninger så har System 2 bare marginal kreativ talent. Ifølge kognitive nevrovitenskapsmenn bidrar System 2 med 5 % av vår kognitive aktiviteter å gjøre: Oppfatning, tenkning og erkjennelse blant annet. 95 % av våre valg, handlinger, følelser og atferd kommer fra uobserverte prosesser i System 1.

Så lenge vår ignoranse av vår sanne natur, som er Bevissthet, er vår skjebne i kontroll av våre Vasanaer (tendenser, programmeringer m.m). Dette blir kalt for bindinger og forfølgelse av å bli komplett og man tror man mangler noe: Det kalles for Samsara-hjul hvor man jakter på noe utenfor oss selv (objekter iform av opplevelser, relasjoner, materielle ting m.m.). System 1 styrer i bakgrunnen av våre liv og de fleste av oss er ikke klar over dette. Og man tror at System 2, som har med det bevisste sinnet bestemmer og styrer livene våre.

Forskningen presentert av Kahneman er ikke basert på spekulasjoner, men er solid vitenskap. Kunnskapen om hvordan disse to systemene fungerer er til stor hjelp for å gjøre intelligente valg i våre liv. Det er tydelig å se at det er en annen kraft (Det Totale Sinn eller Kausalkropp) som styrer hva vi

opplever. Livet for den gjennomsnittlige personen er som et dataspill: Han eller henne prøver å vinne i spillet, men alle valg blir foretatt av System 1. Livet er et såkalt Null-sumspill. Det vil si at vi både vinner og taper. Og det er ikke opp til oss selv i forhold til utfall eller resultat av handlinger, intensjoner og ønsker. Men heller akseptere at verden er perfekt som den er.

For å skape endringer i System 2 f.eks. ved å oppnå fredfullt/ rolig sinn eller fri fra bindinger til ignoranse, trengs det et permanent kognitiv skifte som tar plass i System 1. Den eneste måten det bevisste sinnet, egoet eller System 2, som også har med vårt individ å gjøre (Jiva) for å skape en endring i System 1 (Det Totale Sinnet), er å introdusere endringer gjennom intellektet, som bringer endringer i tanker, følelser og utførende handlinger i System 2. Det er ingen lett oppgave, fordi System 1 eller ignoranse er ganske fastbundet og kraftfull. Tenk på David, som System 1 og Goliath som System 2.

Det er fullt mulig selv om det virker vanskelig og tøft og det skyldes at det er en toveis forbindelse mellom Isvara og Jiva selv fra et psykologisk perspektiv og i virkeligheten vi lever i. Tendenser og bindinger som styrer System 2 kan bli endret på i System 1 hvor det kommer fra i utgangspunktet, gjennom repetisjoner, passende handling basert på kunnskap. Det kreves enorm årvåkenhet å observere tøffe tendenser, karmiske mønstre og bindinger. Hver dag å minne seg selv på ens virkelige natur eller essens er Bevissthet i hvert ord og dyder.

Kunnskapen om hvordan begge systemer fungerer vil hjelpe på å håndtere System 2 og redusere urolighet og uorden psykologisk sett, men det er ikke nok å sette en fri. For å oppnå frihet/ frigjøring så må man forstå direkte begge systemer. Det kan selvgransking hjelpe med.

Det Totale Sinn har kontroll over alle utfall som skjer til helhetens og det kollektive beste på Jorden. I Karma yogas ånd så vil det å ha en såkalt objektiv holdning til utfall av resultater i livet også være det samme som å dedikere resultater i livet til Isvara. Sinnet blir mer rolig og balansert over å ha en slik holdning til resultater, fordi man er ikke bundet til noe forventninger av resultater og utfall i livet. Man har et avslappende forhold, men siden de fleste av oss søker etter objekter i en eller annen form pga. at vi føler vi ikke er hel, tilstrekkelig og fullkommen nok i vårt sinn. Dvs. at vi mangler noe og må hente noe utenfor oss selv for at vi er tilstrekkelig og hel, mens vi egentlig er hel, tilstrekkelig og fullkommen essensmessig. Da kommer også forventninger til resultater inn i bildet.

En vedantalærer beskriver System 1 og 2 ut ifra Vedantas perspektiv:

Individet (System 2) er i stand til å påvirke endring i Det Totale Sinnet (System 1) gjennom dets tilsynelatende handlinger: På grunn av det faktumet at individet og Det Totale Sinnet deler den samme essensielle identiteten som ren bevissthet. Grunnleggende er opplysthet på en måte at bevissthet gjenkjenner seg selv som bevissthet, gjennom individets linse. Utstyrt med sinnsfunksjoner, intellekt, ego og minne, er Subtil Kroppen (System 2) mekanismen gjennom hvor ren bevissthet kan, ironisk sett, nøytralisere virkningen av dens selvforskyldte tilsynelatende ignoranse og gjenkjenne sin sanne identitet.

Subtilkroppen (System 2) er en mekanisme designet og aktivert av lyset av ren bevissthet, gjennom hvor ren bevissthet, imens tilsynelatende under påvirkning av dens selvforskyldte ignoransekraft, kan erfare den tilsynelatende virkeligheten med verktøyet av dens utadvendte persepsjonsorganer. Selv om rent teknisk er bevissthet ikke en som erfarer, kan den gjenkjenne dens sanne natur, når ved hjelp av selvkunnskap, snu dens fokus innover og bevisst nøytralisere tendenser lagret i dens ubevisste sinn(System 1 eller Kausalkropp).

Subtilkroppen (System 2) er en mekanisme designet til å virke på befaling av Kausalkroppen (System 1) inntil den realiserer meningsløsheten av dens forsøk på å finne noe varig fred og lykke ved å følge dens egen føring. På dette punktet, gjennom kunnskapens anvendelse, er Subtilkroppen i stand til å motstå Kausalkroppens påvirkning og realisere dens grenseløse lykksalighet, som er dens sanne identitet.

Subtilkroppens (System 2) funksjoner – med andre ord sinn, intellekt, ego og minne kan enten være verktøy utnyttet av ignoranse (bindende vasanaer i Kausalkroppen, System 2) til et utadvendt sinn og dermed vedlikeholde dens tyranniske kontroll over den villedete individet (David), eller de kan bli våpener brukt av kunnskap til å om dirigere ens oppmerksomhet innover og gjennom gransking, å drepe Ignoransen Goliath.

Bare kunnskap om Selvet er kapabel til å fjerne permanent ignoranse av vår sanne natur. Det Kahneman ikke kjenner til: Hvem er den som vet om System 1 og 2? Kahneman er ikke klar over hvor mer kraftfull hans forskning vil være om han hadde kjennskap til spørsmålet om hvem som vet om System 1 og 2. Det er Bevissthet.

Å skape endringer i System 1 så er det nødvendig med selvdisciplin, konstant årvåkenhet, passende livsstilsvalg og hengiven holdning.

Ved å forstå hvordan individuell psykologi i denne virkeligheten fungerer, så er det lett å forstå at ignoranse er kraftfull og hvorfor få personer er kvalifisert for Vedanta.

Det er også tydelig at uten kvalifikasjoner som er nødvendig til selvgransking så er det en umulig oppgave å fri sinnet fra ens identifikasjon med objekter og dualitetens hypnose.

Frihet er en formidabel oppgave som bare en med et rent og veldig motivert sinn kan klare.

Psykologen Herbert Simon har et tydelig og klart syn på hva intuisjon er: *«I Intuisjonens psykologi eksisterer det ingen magi».*

Hverdagslige intuitive egenskaper er ikke mer fantastisk enn innsikt eller ut-av-verden åpenbaringer.

Bare mer vanlig.

Når intuisjonen inntreffer så sier Simon: *«Situasjonen gir personen tilgang til informasjon lagret i minne. (Kausalkropp/ System 1) og denne informasjon gir et svar. Intuisjon er ikke mer eller mindre enn igjenkjennelse.»*

Intuisjon er ikke gyldig middel til kunnskap; Den er minne- og opplevelsesbasert og er derfor basert på ignoranse ifølge Vedanta.

Bare kunnskap kan gi troverdig informasjon vi trenger for å fri sinnet fra programmeringer av måter å oppfatte virkeligheten på.

Boka til Daniel Kahneman kan kjøpes her :

1) Engelsk versjon – Thinking, fast and slow – amazon.com

2) Norsk versjon – Tenke, fort og langsomt – bokklubben.no

Myter om Opplysthet

Noen av opplysthetsundervisningene gjør nytte for seg som øvelser til å forberede sinnet til selvkunnskap. Hvis du er bundet til en eller flere av disse trossystemene så vil disse analysene bli utfordrende. Omsider må du avgjøre hva som er virkelighetens natur gjennom dine egne undersøkelser, men hvis din analyse er nøytral og du følger reglene så kan du bare komme til konklusjonen: *Jeg er og har alltid vært fri handlingsløs ordinær ikke-dualistisk selvavslørende bevissthet.*

Fjernet Sinn, Blankt Sinn, Tomt Sinn, Stoppet Sinn

Siden selvet alltid er opplyst, er ideen om at fjernet sinn er opplysthet en antydning om en dualitet

mellom bevissthet og tanke. Å si at selvet ikke erfarer når sinnet er i virksomhet betyr at sinnet og selvet nyter samme virkelighetsordenen, som et bord og en stol. Men erfaring viser at det ikke stemmer. Forsvinner du å eksistere når du ikke tenker? Er det tanker uten bevissthet? Faktumet er at tanker kommer fra deg, men du er mye mer enn en tanke. De er avhengig av deg, men du er ikke avhengig av dem.

For å vite om sinnet er tomt eller tenker så må du være bevisst. I begge tilfeller med og uten tanke, jeg, bevissthet er tilstedeværende. Hvis jeg er tilstedeværende i begge tilfeller så er jeg ikke gjemt av en tanke eller at jeg er avslørt av en ikke-tanke. Hvorvidt de er tilstedeværende eller fraværende, jeg, alltid fri, alltid tilstedeværende selvet er alltid direkte erfart. Bevissthet er alltid tilstedeværende. Det er ikke noe du kan gjøre med det utenom å vite hva det er og vil si å være bevissthet. Det er ignoranse av min natur, som bevissthet som forårsaker meg til å tro jeg kan oppnå meg selv ved å stoppe sinnet mitt eller komme inn i tilstand av *ingenting/ tomhet*.

Ingen Ego, Ego Død

Ego er *jeg*-begrepet, ideen vi har om hvem vi er. Listen over identiteter som mennesker koker sammen i ignoranse av deres sanne identitet er virtuelt grenseløs. Ved siden av det faktumet at det ikke er noe bevis for at et slikt *jeg* eksisterer bortsett fra tanken om at det eksisterer, fravær av begrenset identitet er ikke det samme som opplysthet. Hvis det gjorde det, ville planter og dyr være opplyste. Og du ville være opplyst i dyp søvn, fordi du har ikke noe identitet der.

Undervisningen om at egoet står i veien for opplysthet virker ikke fordi egoet er den del av selvet som vil nyte resultatene av dets handlinger. Hvis det fjernet seg selv, ville det ikke være der for å nyte resultatet, inkludert opplysthet. Det vil ikke fjerne seg selv. Egoet er selvet fortryllet av ignoranse. Jeg tror det er under forutsetning av fødsel og død, men det er ikke det. Og hvis egoet ikke er bevisst så kan det bare være en tanke i bevissthet.

Og ingen tanker forhindrer selvet fra å være og ha kjennskap om seg selv. Det er ingen ego å fjerne, unntatt ideen om at selvet lever og dør. Hvis du tror på denne myten så er du letturt med sansen for den spirituelle versjonen av Hollywood-avslutninger: Ego fjerner seg selv og på en måte får permanent opplystetserfaring og nyter endeløs erfaringsbasert lykksalighet. Hvis du aksepterer faktumet at det er bare et selv og at det allerede er opplyst, ubesværet og for alltid nyter seg selv, da er forståelse og ikke egodød, som er opplysthet.

Nirvana

Denne ideen er også en negativ formulering av opplysthet. Nirvana er en begjærløs sinnstilstand. Dette perspektivet er basert på ideen om at ønsker er lidelse, som det er. Å si at du ønsker noe betyr at du ikke er lykkelig med det du har. Denne undervisningen fungerer ikke fordi et begjærløst sinn er uttrykt motsetning. Når, unntatt i søvn, er det du ikke har behov for noe? Selv i slutten av livet ønsker du å leve hvis livet fortsatt er bra eller du ønsker å dø hvis ikke. På overflaten gir logikken mening, men hva er årsaken til begjær? Er det forårsaket av selvet eller er det resultater av noe annet?

Hvis det er forårsaket av selvet så vil det å fjerne begjær være nok til å fjerne lidelse. Men hva hvis ønsker er en effekt av selvignoranse? Det er en effekt av selvignoranse, fordi det bare er et selv og den er udelelig helhet. Det ønsker ingenting. Vil det å fjerne effekten fjerne årsaken? Ignoranse vil ikke kollapse når det ikke lenger er støttet av begjær. Den vil fortsatt produsere mer begjær. Du kan krangle om at ignoranse nærer seg selv og det gjør det helt til den er kjent for hva den er. Den vil kollapse når den blir avslørt.

Hvis vi fortsetter å jakte våre begjær etter objekter, vil ignoranse bli gjemt motivator for våre handlinger og er styrket av begjær og handlinger som flyter fra dem. Den vil fortsatt være gjemt fordi vår oppmerksomhet er snudd bort fra den underliggende årsaken av handling. Det gjenstår å se om hvorvidt begjær alltid er lidelse. Begjær er bare bevissthet fungerende som skaper, opprettholder og ødelegger av verdenen. Så lenge mine begjær ikke forårsaker at jeg bryter fysiske og moralske lover, som opererer i skapelsen, hvorfor skal jeg fjerne dem? Jeg er fri til å oppfylle dem. Opplysthet er

fast og solid kunnskap om at jeg er bevissthet og siden jeg er allerede fri av begjær, har deres tilstedeværelse eller mangel på tilstedeværelse ikke noe med meg å gjøre. Realiser din natur og la begjær være begjær. Og tilslutt, hvis jeg aksepterer påstanden om at begjær er lidelse, hvordan vil jeg fjerne begjær uten ønske om å fjerne dem? Når de er fjernet, hvem er det som skal fjerne begjæreren?

Nuet

Den grunnleggende ideen om nuet (her og nå) - undervisningen er: Jeg er opplyst når jeg er tilstedeværende. Å leve i fortiden og fremtiden betyr at jeg ikke er opplyst. Ved siden av faktumet at det ikke er noe tid i en ikke-dualistisk virkelighet, la oss analysere denne ideen. Refererer ordet nuet til et tidsrom, slik det virker som, eller er nuet et symbol for noe annet? Hvis det refererer til tid, finnes det objektiv tid? Det er umulig å avgjøre tidens natur fordi tiden er relativ til begjærene og fryktene av individer og intervallene mellom erfaringer.

Hvis mine ønsker er blitt møtt og jeg nyter, går tiden fort. Hvis jeg lider enormt mye, går tiden sakte. Er fortid, nuet og fremtiden virkelige divisjoner i bevissthet eller bare begrepsmessig divisjoner? Hvis tiden er objektiv, så vil alle være istand til å avgjøre nettopp det når fortiden slutter og nuet starter. Når jeg er i nuet, hvor lenge varer nuet som det er nå? Er det ett sekund? To? Ett minutt? Mer? Hvis jeg antar at jeg er i nuet og fortsatt vil være opplyst så må jeg vite når nuet begynner og slutter. Jeg trenger å unngå å falle tilbake i fortiden og reise inn i fremtiden. Kanskje jeg burde hoppe ut av tidskontinuum like før nuet slutter og hoppe tilbake i det like før fortiden viser seg, og huske på hvor mye tid som har gått inntil jeg må hoppe igjen.

Selv om jeg sitter stille i nuet så trenger jeg å bekymre meg for fortiden og fremtiden når det kommer. La oss anta at det er bare nuet. Er jeg noensinne ute av det? Erfaring skjer bare i nuet. Hvordan kan du erfare fortiden hvis den ikke er her? Du kan erfare et minne, men erfaringen av et minne tar deg ikke til fortiden.

Minnet viser seg i bevissthet og erfares nå. Erfaringen tar den tiden den trenger og hva det vil tolkes som. Den samme logikken gjelder for fremtiden. Ingenting er erfart i fremtiden. Du kan tenke på noe du har forestilt deg vil skje på en annen tid, men hvis det skjer så skjer det bare i nuet når det viser seg i bevisstheten. Direkte opplevelse viser at tiden ikke er lineær. Objekter, som er skapt ut ifra tanker, som igjen er skapt ut av bevissthet, viser seg i deg, bevissthet. De varer så lenge som de varer og er tolket av dine ønsker og frykter og løser seg tilbake inn i bevissthet. Når de viser seg i den delen av bevissthet kalt for sinnet, så ser de ut til å endre seg, men i virkeligheten så er det bare sinnet som endrer seg. Dessuten, hvis tiden var lineær så ville alt bli utviklet mot en utopisk tilstand. Den samme erfaringen ville ikke skje igjen; men erfaringer fortsetter å repetere seg selv over og over igjen i all uendelighet.

Hvis dette stemmer, så er kanskje nuet et kodeord for selvet, bevissthet. Nuet er et villedende og unøyaktig betegnelse for selvet og burde bli bannlyst fra den spirituelle debatten, fordi den er ikke hjelpsom til å referere noe som er evig og ut av tid med et ord, som har noe om tid å gjøre.

Transcenderende Tilstand, Fjerde Stadiet

Denne myten spør oss om å erfare opplysthet som et nivå bakenfor sinnet. Sinnet er et grensesnitt, som bevissthet kan stå i relasjon med seg selv iform av fysiske objekter. Det er bevissthet i form kalt *chitta*. Chitta gjør det mulig for bevissthet tilsynelatende å tenke, ville, føle og huske. Sinnet er kapabel til en rekke tilstander fra følelser forbundet med den fysiske kroppen, inkludert åndelige erfaringer opp til de mest mystiske og storslagne *yogasamadhiene*. Alle tilstander er i sinnet og alt er i endring fordi de er i en drøm av dualitet.

Selvet er ikke-dualistisk og er derfor utenfor tid. Den endrer seg ikke eller kan ikke endre seg. Det er fordi mange tilstander av sinnet er kjent. Selvet er bevisst, men sinnstilstandene er ikke bevisste. De er subtile energier som bare er istand til å reflektere bevissthet. Dess mer subtilt sinnet er, mer eterisk og lysende blir tilstandene. Når du kommer til grensesnittet mellom selv og sinnet så er sinnstoffet så

raffinert og selvet så nærme at strålende lys og intens lykksalighet erfares. Det er veldig lett å blande sammen disse høyere stadier av sinnet med selvet og tro at opplysthet er et strålende himmelsk sted eller tilstander av endeløs erfart lykksalighet. Erfaring tilhører verken selvet eller sinnet. Den skjer når bevissthet lyser på sinnet. Bevissthet og sinn er den mest grunnleggende dualitet.

Opplysthet er av natur enkel, uforandret bevissthet. Den kan ikke bli erfart som et objekt, fordi den er mer subtilt enn sinnet, instrumentet av erfaring. Et subtilt objekt kan belyse et grovt objekt, men et grovt objekt kan ikke belyse et subtilt objekt. Hvordan skal ego/ sinn erfare noe som det ikke er kapabel til å erfare?

Opplysthet som Evig Lykksalighet

Når noen er vant til å identifisere med den alltid endrete innholdet av sinnet og våkner opp til ikke-dualitet, blir oppvåkningen tolket som en veldig positiv hendelse. Men følelsen av lykksalighet skjer ikke fordi den erfarer bevissthet, som et lykksalighetsobjekt. Troen på at det er det, er skapt av mangel på lidelse og ikke fordi bevissthet føles godt. Hvis du har hatt tannpine i dager og tannen er trukket ut, er det mangel på smerte som føles godt og ikke av lykksaligheten av å trekke tannen. Du har nettopp gått tilbake til det normale og ikke oppnådd en enestående tilstand. Opplysthet føles ikke som noe spesielt. Det er enkelt og greit fast, solid og integrert kunnskap at jeg er grenseløs, udelelig, uforandret ordinær bevissthet.

Når denne kunnskapen er stødig, har den en veldig positiv effekt på sinnet, men den omdanner ikke sinnet til en uendelig lykksalighetsmaskin. Imidlertid, så sprøyter det inn i sinnet en sans av ekthet, helhet og en urokkelig selvtillit. Derfor vet individet at den kan ri av alle ekstensielle stormer. Når du vet og ikke er i tvil om at du er bevissthet, så ønsker du ikke å føle deg bra, fordi du vet at du er kilden til godhet.

Opplysthet Er Ikke en Spesiell Status

Opplysthet er ikke en spesiell status. Den er selvets natur. Du får ikke noe du ikke har; Du realiserer rett og slett at hva du søkte så panisk, som du hadde hele tiden. Hvis opplysthet er en erfaring, er det en årsak for flauhet og ikke jubel. Når en uanstendig fet person går tilbake til det normale er han og hun hyllet som et modig super-vesen for å overkomme sine utfordringer. Nettopp det med å overkomme storspising er ikke verdt å bli hyllet for, er opplysthet ikke verdt en hyllest fordi det er din natur.

Mye av streben etter opplysthet er motivert av ønsker om å skille ut en selv, overgå alle andre og overbevise en selv at en er unik. Du er unik, men ikke som referanse til andre. Du er ikke mer unik enn meg fordi det er bare en av oss. Her er andre rare ideer om opplysning: at opplysthet bringer med seg superkrefter eller i noen stadier oppnådd av noen få utvalgte, som kan overføres fra en person til en annen iform av en spesiell energi; at det er nivåer av opplysthet; at du vil få alt du ønsker deg når du er opplyst og så videre.